

Signalen uit het ELANCE festival

16 juni 2022 in het Buurtwerkplaats Noorderhof

Tijdens het ELANCE event lieten we moeders, jonge meiden en hun coach kennis maken met meepraten bij het Jeugdplatform door ons *Doen, durf of de waarheid spel* met vragen en opdrachten die met onze thema's te maken hebben. Sommigen hadden wel te maken met (preventieve) jeugdhulp of passend onderwijs, maar niet iedereen die meedeed. Wel laat het zien wat meningen zijn van meisjes en vrouwen over onze thema's.

Hieronder beschrijven we per vraag en opdracht uit het spel wat meningen en ervaringen zijn:

1. Wanneer voel jij je veilig om iets over jezelf te vertellen?

- Ik zou eerst informatie willen over de ander voordat ik iets over mezelf kan vertellen. Het is geen belangrijke voorwaarde, maar ik kwam er laatst achter dat ik dat deed en fijn vindt. Ik voel me niet veilig als iemand oppervlakkig overkomt, zoals iemand die roddelt. Ook als je het idee hebt/krijgt dat het iemand niet boeit wat je vertelt voel ik me niet veilig om iets over mezelf te vertellen.
- Eerst vond ik dan moeilijk, maar nu gaat dat wel makkelijker. Ik zou wel bij vrienden en bij ELANCE mijn mening durven vertellen, maar minder snel bij vreemden. Het is belangrijk dat er een open sfeer is.
- Ligt aan de persoon die tegenover me zit – als ik me veilig voel. Dit is voor mij een gevoelskwestie. Soms voelt het goed om dingen over mijzelf te delen bij een persoon en soms niet.
- Ik zou niet iets persoonlijks delen met mensen die arrogant of ongeïnteresseerd overkomen
- Als iemand constant afgeleid is zou ik het ook niet prettig vinden om iets persoonlijks te delen.
- Oprechtheid is hierbij erg belangrijk

2. Durf jij een klacht in te dienen als je het ergens niet mee eens bent?

- Ik zou eerst het gesprek aangaan voordat ik een klacht zou indienen.
- Soms lees je ergens dat je een klacht kan indienen maar dat vind ik dan meteen zo negatief, ze kunnen beter gewoon zeggen 'wil je ergens een gesprek over'.
- Als ik diegene ken zou ik eerder het gesprek willen aangaan, want dat is persoonlijker. Als ik diegene niet goed genoeg ken zou ik wel liever een klacht indienen.

3. Zoek in 3 minuten op je telefoon welke hulp je kunt krijgen als je last hebt van sombere gedachten

- Eerst vind je informatie over wat je zelf kan doen als je last hebt van sombere gedachten
- Je vindt wel hulp voor als je een depressie hebt, maar bij sombere gedachten denkt de jongere niet meteen dat ze een depressie heeft.
- Ik zou er überhaupt niet aan denken om op internet hulp te zoeken als ik me somber voel. Ik ga denk ik naar mijn moeder.

4. Als jij morgen wethouder zou worden die over de jeugdhulp gaat, wat zou je dan als eerste veranderen?

- Moeder: dat de regels in alle gemeentes gelijk getrokken worden, want nu verschilt het per gemeente. Dat creëert chaos, onduidelijkheid en verwarring. Ook binnen organisaties zelf, want sommige organisaties werken in meerdere gemeenten.
- De kwaliteit verbeteren door aan het begin beter te onderzoeken wat passende behandelingen zijn
- Meer continuïteit in de jeugdhulp door meer mensen aan te nemen. Bijvoorbeeld door meer en beter te promoten hoe belangrijk het jeugdhulpwerk is.
- Goede voorwaarden voor professionals in de jeugdhulp. Er zijn nu te veel wisselingen
- Iets doen aan de woningnood en de basisbeurs weer inzetten
- Privacy is belangrijk.
- Dat de jeugdbescherming beter luistert naar het kind in plaats van alleen naar de ouders.
- Ik zou de gesloten jeugdzorg willen aanpakken. Ik zie en hoor om me heen hoe slecht het hier is. Ze mogen bijvoorbeeld niet slapen tijdens een rust moment, daarom worden hun gordijnen ingenomen. Het lijkt bijna meer op een militair kamp.
- Ik zou willen zorgen dat de wachttijden in de GGZ een stuk korter waren. Of dat jongeren in tussentijd terecht kunnen bij preventief hulp aanbod zoals bij ELANCE, jongerenwerk of sportinitiatieven.

5. Durf jij jouw verhaal over een kwetsbare situatie te vertellen aan professionals?

- Meisje (11 jaar): nee, want dat is privé. Ja, als je er iets mee kan bereiken, zoals de hulp beter maken, maar daar heb ik dan wel hulp bij nodig.

6. Durf jij voor anderen op te komen?

- Ja, dat doe ik vanuit de ik-boodschap en grenzen aan te geven voor mezelf. Bij peerpressure is dat wel lastiger dan als je alleen bent.
- Ja, dat durf ik wel. Ik zou inspringen en er wat van zeggen. Ik kom vaak op voor een ander, ook voor vreemden.
- Ja, wel in situaties waarbij ik zeker ben van mezelf dat ik iets kan betekenen. In bedreigende situaties minder snel. Ik kom ook eerder op voor een ander dan voor mezelf, want dat voelt makkelijker. Mensen worden minder snel boos als je opkomt voor iemand anders denk ik en je hebt dan minder risico voor consequenties voor jezelf.
- Meisje (10 jaar): Ja, ik zal er dan iets van zeggen. Ik ben zelf een tijdje gepest. Als ik het niet zelf had meegemaakt zou ik het ook minder goed kunnen begrijpen. Ik zou met diegene praten, ook met vreemden. Dan zou ik zeggen: "als ik dat tegen jou zou zeggen hoe zou jij het dan vinden?" – aanvulling bij alinea over ervaring met pesten op school en coronatijd.
- Ja, voor anderen durf ik wel op te komen, maar voor mezelf minder snel. Ik ben angstig voor iets, maar weet niet precies voor wat.

7. Durf jij je mening te geven aan iemand die 20 jaar ouder is?

- Ja, wel over dingen waar ik zelfverzekerd over ben. Niet als ik denk dat die persoon het beter weet. Ik heb ruimte nodig om mijn mening te geven: als er naar je wordt geluisterd en je serieus wordt genomen, er gevraagd wordt wat ik ergens van vindt. Hangt ook af van de relatie die je met die persoon hebt.

8. Geef een advies over hoe het corona-beleid beter had kunnen aansluiten bij jongeren

- Dat er niet overal verplicht werd om je QR-code te laten zien, omdat niet alle jongeren van hun ouders gevaccineerd mochten worden.
- Ik zou geen online onderwijs meer willen. Ik zie in mijn omgeving dat veel jongeren gedemotiveerd zijn geraakt door het online onderwijs. Nu er weer fysiek onderwijs is, is die motivatie niet ineens weer terug.

9. Wat zou je doen als een vriend of vriendin je verteld dat hij of zij thuis niet veilig is?

- Ik zou met diegene in gesprek gaan en samen kijken wat we kunnen doen.
- Meisje (11 jaar): Ik zou zeggen dat ze hulp moet zoeken en dat ze het moet vertellen aan iemand die ze vertrouwt, want erover praten helpt.
- Ik zou meer informatie vragen over wat er is gebeurd + over de oorzaak. Diegene zou dan bij mij thuis mogen blijven om zich veiliger te voelen.

10. Welke gedachtes zitten jou weleens in de weg?

- Soms heb ik last van een negatief zelfbeeld, maak ik me zorgen over de toekomst en hoe anderen over mij denken. Ik denk wel dat ik hier hulp bij kan gebruiken, maar heb (nog) geen hulp gezocht, omdat ik vind dat het nog niet erg genoeg is – *informatie gemaald over @ease en UPTalk*.
- Meisje (11 jaar): ik zie er niet leuk, raar en dom uit wanneer je buitengesloten wordt. Mensen roddelen over mij. Mijn huis is niet mooi en rommelig, huizen van vrienden zijn mooier. Ik kijk te veel op het scherm en eet te veel snoep, maar zelf vind ik dat niet. Het helpt om die gedachtes te vergeten door afleiding te zoeken, bijvoorbeeld iets leuks doen met mijn beste vriendin.
- Ik vraag me soms af of anderen wel eerlijk zijn tegen mij. Dat komt eerdere ervaringen hiermee. Ik vraag dan direct: ben je wel eerlijk? En soms probeer ik die gedachtes opzij te zetten.

11. Durf jij hulp te vragen aan anderen?

- Vanuit mijn cultuur (Surinaams) zijn we minder open over problemen. In Nederland is het normaal om over mentale gezondheid te praten. Via mijn psycholoog heb ik ook geleerd dat het belangrijk is om te praten over mentale gezondheid.
- Meisje (11 jaar): bij mama durf ik wel om hulp te vragen, maar bij leraren en andere mensen niet. *Meisje kwam erg verlegen over.*
- Meisje (11 jaar): ja, behalve als ze het gaan vertellen aan de persoon waarover het gaat. Dat had ik een keer meegemaakt met een docent. Het is privacygevoelig, dus ik vond het niet leuk toen ze het aan de persoon zei die gemeen deed tegen mij. Mijn ouders hadden er iets van gezegd, maar de docent bleef het toch doen.

Ervaring met pesten op school en coronatijd (meisje van 10 jaar)

In groep 3 durfde ik niet te praten en was ik erg onzeker. Ik kwam elke dag huilend thuis, omdat ik gepest werd. Op een gegeven moment was ik er klaar mee en was ik voor mezelf opgekomen. Ik kon niet tegen onrecht, dat was nieuw voor mij. De juf steunde mij ook niet, dus dat had geen zin.

Ik ben uiteindelijk naar een andere school gegaan, omdat ik mij niet thuis voelde op mijn oude school. Mede doordat ik gepest werd. In coronatijd vond ik het fijn om zelfstandig te werken, maar ik miste mijn vrienden toen ik op de noodopvang zat. Ik had het erg moeilijk, want veel dingen gingen niet door. Ik kon online videobellen met mijn coach van ELANCE, maar dat paste niet bij mij. Ik ben wel heel blij met mijn coach bij ELANCE.

Aanvulling van moeder van het meisje

Ik vind de onderwaardering in het onderwijs een groot probleem. Waarom kies je bij kinderen met een niet-westerse achtergrond eerder het laagste niveau als je twijfelt tussen twee niveaus en bij Westerse kinderen het hoogste niveau? Dat valt op in wat ik in mijn omgeving zie.

Huiselijk geweld (meisje van ongeveer 13 jaar)

Ik heb zelf ervaring met dat het thuis niet veilig was. Mijn ouders hadden veel gewelddadige ruzie. Ik heb het toen wel aan mijn beste vriendin vertelt maar verder aan niemand. Ik ken geen organisatie waar ik naartoe kan, maar dat zou ik zelf ook niet zo snel doen. Je hoort veel verhalen over dat dat ook heel slecht gaat. Het is nu ook weer goed, de situatie thuis. Mensen op school hoeven het ook niet te weten van mij. - *vertelt waar ze terecht kan als er weer een onveilige situatie is thuis.*